

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Sterkowicz
Protokolant:	protokolant sądowy Adriana Pych

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **Miasta Stołecznego W. - Prezydenta m.st. W.**

przeciwko (...) Klubowi Sportowemu (...)

o wydanie nieruchomości

1. Nakazuje pozwanemu (...) Klubowi Sportowemu (...) z siedzibą w W., aby wydał powodowi Miastu Stołecznemu W.- Prezydent m.st. W. nieruchomości położone w W. w dzielnicy O. przy ul. (...) oraz ul. (...) o łącznej powierzchni 20,4592 ha będące własnością powoda stanowiące działki o nr ewidencyjnych nr (...)i nr (...) z obrębu

(...) o łącznej powierzchni 20,4029 ha uregulowane w Księdze Wieczystej nr (...), działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...) o powierzchni 0,0016 ha uregulowaną w Księdze Wieczystej nr (...), działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...) o pow. 0,0547 ha, uregulowaną w Księdze Wieczystej nr (...);

2. W pozostałym zakresie powództwo oddała;

3. Zasądza od strony pozwanej (...) Klubu Sportowego (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda Miasta Stołecznego W. - Prezydenta m.st. W. kwotę 72.463 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV C 1168/18

Uzasadnienie wyroku z dnia 16 grudnia 2019 r.

Strona powodowa miasto Stołeczne W.- Prezydent Miasta Stołecznego W. w pozwie z dnia 3.10.2018 r. domagała się nakazania stronie pozwanej (...) Klubowi Sportowemu (...) z siedzibą w W. aby wydał powodowi Miastu Stołecznemu W. nieruchomości położone w W. w dzielnicy O. przy ul. (...) oraz ulicy (...) o łącznej ich powierzchni 20, 4592 ha, będące własnością powoda, stanowiące działki o nr ewidencyjnych (...)i (...) z obrębu (...), o łącznej powierzchni 20,4029 ha objęte księgą wieczystą KW nr (...), działkę ewidencyjną o nr (...) z obrębu (...), o powierzchni 0,0016 ha, uregulowaną w księdze wieczystej KW Nr (...), działkę ewidencyjną nr (...) z obrębu (...), o powierzchni 0,0547 ha, objęta księgą wieczystą Kw Ne (...).

Ponadto strona powodowa domagała się jednoczesnego nakazania stronie pozwanej wydania jej dokumentacji dotyczącej nieruchomości położonych w W. w dzielnicy O. przy ul. (...) oraz ulicy (...), stanowiących działki ewidencyjne o nr: (...),(...) i nr (...)z obrębu (...), dla których to nieruchomości prowadzone są Księgi wieczyste

o Nr (...) i które to dokumenty są w posiadaniu pozwanego tj. książki obiektów budowlanych, protokoły przeglądów technicznych i ekspertyz technicznych budynków oraz jego urządzeń i instalacji, a także innych dokumentów dotyczących elementów infrastruktury zlokalizowanych na nieruchomości, dokumentację techniczną, listę podmiotów, którym pozwany udostępnił nieruchomość, wraz ze wskazaniem rodzajów zajmowanych powierzchni oraz kopii umów, dokumentację eksploatacyjną w tym umowy na dostawy wody, odprowadzania ścieków, dostaw gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej, usług telekomunikacyjnych oraz dotyczących innych mediów. Strona powodowa wniosła też o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania.

W ramach uzasadnienia pozwu wskazano, że wskazane w nim wszystkie nieruchomości stanowią własność powoda. Zatem ich stan prawny wynika bezpośrednio z treści powołanych ksiąg wieczystych. Podkreślono, że strony nie podejmowały przesądowej mediacji, a przed bezpośrednim skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego strona powodowa wezwała pozwanego do wydania wszystkich nieruchomości objętych żądaniem pozwu. Zaznaczono, że wcześniej nieruchomości oznaczone ewidencyjnie jako działki o nr (...) zostały oddane pozwanemu w użytkowanie wieczyste na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego. Umowa ta została zawarta w dniu 29.01.1974 r. i miała obowiązywać przez okres 40 lat. Jednakże strona pozwana umową z dnia 22.12.2000 r. zbyła swój udział w prawie użytkowania wieczystego w wysokości (...) części i z prawem do własności wszystkich budynków, budowli i urządzeń trwale związanych z gruntem na rzecz (...) sp. z o.o z siedzibą w W.. Kolejno jednak nabywca (...) sp. z o.o umową z dnia 19.10.2006 r zbył ten sam udział na rzecz Spółki (...) sp. z o.o. Strona pozwana nadmienila, że jeszcze w czasie obowiązywania umowy użytkowania wieczystego czyniła starania aby w sposób dobrowolny jej strony ją rozwiązały. Podyktowane to było przede wszystkim zaniechaniem przez pozwanego czynności, które składały się na jego obowiązki umowne. Brak zgody strony powodowej na dobrowolne przedłużenie tej umowy spowodował wystąpienie przez pozwanego na drogę sądową z powództwem o to do sądu, w którym domagano się dalszej prolongaty umowy na kolejne 99 lat tj. do 2113 r. Ostatecznie żądanie to zostało oddalone w rezultacie wydanego reformatoryjnego wyroku przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w dniu 15.01.2014 r. Wniesione od powyższego wyroku skargi kasacyjne zostały oddalone przez Sąd Najwyższy w dniu 20.11.2015 r. W rezultacie tego łącząca bezpośrednio strony umowa o oddanie w użytkowanie wieczyste z dnia 29.01.1974 r. wygasła w dniu 29.01.2014 r., co oznacza, że pozwany od tej daty korzysta z przedmiotowych nieruchomości bez tytułu prawnego. Konsekwentnie do tego z chwilą wygaśnięcia prawa użytkowania wieczystego jednocześnie wygasły istniejące prawa obligacyjne w tym najem i dzierżawa, które zawarł użytkownik wieczysty. Brak tytułu prawnego do rzeczy spowodował to, że powód wezwał pisemnie w dniu 24.08.2017 r. pozwanego oraz (...) sp. z o.o z siedzibą w W. do wydania przedmiotowych nieruchomości objętych pozwem. Wyznaczono wówczas termin wydania do dnia 30.09.2017 r. Wyznaczono też datę 29.09.2017 r. jako dzień przekazania faktycznego nieruchomości. Spółka (...). Zo.o złożyła oświadczenie, że uznaje wezwanie Miasta Stołecznego W. za bezprzedmiotowe, gdyż spółka ta nie pozostaje we władaniu tymi nieruchomościami tj. działkami o nr (...) co najmniej od daty wygaśnięcia prawa wieczystego użytkowania. W rezultacie tego na wyznaczonym spotkaniu w dniu 29.09.2017 r nie doszło do wydania przedmiotowych nieruchomości przez pozwanego. Podano, że w czasie późniejszym ustalono poza tym, że w faktycznym władaniu pozwanego znajdują się jeszcze dwie inne działki ewidencyjne tj. działka o nr (...) oraz działka nr (...), co do których podmiot ten nie legitymuje się żadnym tytułem prawnym.

Strona powodowa zaznaczyła ponadto, że mimo korzystania przez pozwanego z nieruchomości od dnia 30.01.2014 r bez jakiegokolwiek tytułu prawnego, jednocześnie nie ponosi żadnych opłat z tytułu korzystania z nich. Podjęte przez powoda próby polubownego rozwiązania sporu o zapłatę należnych powodowi kwot nie przyniosły żadnych rezultatów, czego jaskrawym przykładem jest zignorowanie sądowego postępowania o zawezwanie do próby ugodowej z 2017 r. Kolejne też następne próby przejęcia nieruchomości nie przyniosły wymiernych efektów, gdyż strona powodowa napotykała na uniki drugiej strony. Do obecnej więc chwili nieruchomości objęte pozwem nie zostały wydane powodowi mimo tego, że władający nimi pozwany nie ma do tego aktualnie żadnego tytułu.

Zaznaczono, że treść ksiąg wieczystych jednocześnie wskazuje i zarazem potwierdza w każdym przypadku, że Miasto Stołeczne W. jest właścicielem tych nieruchomości, a przedstawione okoliczności poparte dowodami z dokumentów potwierdzają jednocześnie to, że faktycznie podmiotem nimi władającym jest pozwany (...) Klub Sportowy (...) w W.. Podkreślono też, że wartość przedmiotu postępowania wyliczona została jako wielkość odpowiadająca

trzymiesięcznemu czynszowi najmu lub dzierżawy należnemu dla danej nieruchomości. Co do tego przyjęto stawkę miesięcznego czynszu wynikającego z umowy dzierżawy, gdyby taka została zawarta, która wynosi 483 086,51 zł i jest stosowana przez Miasto Stołeczne W. na podstawie Zarządzenia Prezydenta Miasta W. z dnia 5.05.2017 r.

W pisemnej odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie w całości powództwa. Strona pozwana nie zawarła żadnej prawnej argumentacji, która miałaby wskazywać na bezzasadność żądania powoda. Ograniczono się do kwestionowania wartości przedmiotu postępowania i w tym celu sprecyzowano wnioski o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu. Wskazano jednakże, że niewydanie dotychczas nieruchomości powodowi wynikało tylko z formalnej przeszkody, która łączyła się z brakiem właściwej reprezentacji tego podmiotu i jednocześnie umocowania do takich działań. Na koniec wyrażono wolę podjęcia postępowania mediacyjnego.

Sąd Ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 29.01.1974 r. nieruchomości stanowiące działki ewidencyjne o nr.(...)i (...)położone w W. przy ul (...) i będące wówczas własnością Skarbu Państwa- Miasta Stołecznego W. zostały na podstawie aktu notarialnego oddane w użytkowanie wieczyste do dnia 29 stycznia 2014 r. na rzecz Budowlanego Klubu Sportowego (...) w W..

/dowód: umowa oddania w użytkowanie wieczyste z dnia 20.01.1974 r.- k.nr. 16- 18- akta sprawy/

Na podstawie umowy zawartej w dniu 22 grudnia 2000 r. (...) Klub Sportowy (...) w W. (poprzednio Budowlany Klub Sportowy (...) w W.) zbył swój udział w wielkości (...) części w prawie użytkowania wieczystego tych nieruchomości i prawie własności wszelkich budynków, budowli i urządzeń trwale z tymi gruntami związanych wobec (...) sp.z.o.o z siedzibą w W..

Z kolei (...) sp. z.o.o w drodze umowy w formie aktu notarialnego w dniu 19 października 2006 r. zbył ten udział na rzecz spółki (...) sp.z.o.o

/dowód: umowy z dnia 22.12.2000r. i z dnia 19.10.2006 r- k. nr.27-88-akta sprawy/

Już w 2008 r. Miasto Stołeczne w W. wezwało spółkę (...) sp.zo.oo w W. do dobrowolnego rozwiązania umowy o oddanie w/w nieruchomości w użytkowanie wieczyste i jednocześnie do usunięcia wszelkich naniesień budowlanych znajdujących się na tych nieruchomościach i do uporządkowania terenu. Zaznaczono, że powodem tego był istniejący już zły stan obiektów posadowionych na działkach ewidencyjnych o nr (...), co ewidentnie stanowi przykład niewłaściwego wywiązywania się z tej umowy.

/dowód: pismo z dnia 14.05.2008 r.- k. nr. 90/

(...) Klub Sportowy (...) w W. wystąpił w 2009 r. z pozwem w którym domagał się od Miasta Stołecznego w W. oświadczenia zawierającego zgodę tej osoby na przedłużenie jemu umowy o oddanie tych nieruchomości w użytkowanie wieczyste na dalsze 99 lat tj do dnia 29 stycznia 2113 r. Powództwo to zostało uwzględnione przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Jednakże wyrok ten został zmieniony przez wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie i to powództwo oddalił.

/dowód: pismo pozwanego z dnia 5 .06.2008 r – k. nr. 91/

/dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15.01.2014 r. wraz z uzasadnieniem- k. nr. 93-102/

Wywiezioną przez (...)i (...)sp.z.o.o od powyższego wyroku kasacje – oddalił Sąd Najwyższy w dniu 20 listopada 2015 r.

/dowód: wyrok Śadu Najwyższego z dnia 20 listopada 2015 r.- k. nr. 103/

Miasto Stołeczne W. pismem z dnia 24 sierpnia 2017 r. wezwał (...) oraz (...) sp.z.o.o do wydania nieruchomości stanowiącej jej własność tj. nieruchomości oznaczonych ewidencyjnie jako działki o nr. (...) i (...). Wyznaczono przy tym termin ich wydania do dnia 30 września 2017 r.

/dowód: pismemne wezwanie z dnia 24.08.2017 r- k. nr. 110/

Kolejnym pismem z dnia 26.09.2017 r. wyznaczono (...) Klubowi Sportowemu (...) termin bezpośredniego wydania nieruchomości na dzień 29.09.2017 r. przed jego siedzibą.

W dniu 26.09.2017 r (...) zawarła odpowiedź iż nie zastosuje się do wyznaczonego tego terminu. W dniu 29.09.2017 r. spółka (...) z.o.o w wydanym oświadczeniu wskazała na okoliczność nie pozostawiania przez ten podmiot we władaniu tymi nieruchomościami. Na spotkaniu w siedzibie (...) nie doszło do wydania przez ten podmiot przedmiotowych nieruchomości

/dowód: korespondencja stron- k. nr.110-120/

Miasto Stołeczne W. wystąpiło do Sądu Rejonowego dla m. Stołecznego W. o wezwanie do próby ugodowej. Przedmiotem tej sprawy miała być ugoda dotycząca wydania spornych nieruchomości. Do ugody jednak nie doszło.

/dowód: protokół sprawy II Co1112/17/

/dowód: notatka ze spotkania- k. nr 120/

Dowód: korespondencja mailowa- k. 125/

W dniu 20.11.2017 r. doszło do spotkania prezesa (...) w siedzibie Urzędu Miasta Stołecznego W.. Na spotkaniu nie ustalono daty wydania nieruchomości. Pozwany przedstawił jako przeszkodę brak właściwej reprezentacji tej osoby. Do obecnej chwili wszystkie objęte pozwem nieruchomości nie zostały wydane stronie powodowej

/dowód: korespondencja stron, karta interesanta- k. nr. 127/

dowi

We władaniu pozwanego znajdują się jeszcze inne nieruchomości, które są własnością powoda. Są to działki ewidencyjne o nr.6/2, nr 28. Wszystkie znajdują się na terenie ogrodzonym, którym aktualnie włada (...). Do obecnej chwili żadna z przedmiotowych nieruchomości nie została wydana stronie powodowej.

/dowód: mapy terenu – k. nr. 122-124/

/dowód: okoliczność przyznana przez stronę pozwaną w pozwie/

Nieruchomości oznaczone ewidencyjnie jako działki o nr: (...), nr (...) są położone w W. w dzielnicy O. przy ul. (...) i mają łączną powierzchnię 20,4029 ha. Są objęte księgą wieczystą o nr: KW (...) W dziale II tej księgi wieczystej ujawniony jest jako ich właściciel Miasto Stołeczne W.. Tak samo działki ewidencyjne o nr: (...) oraz o nr (...) są odpowiednio ujęte w księgach wieczystych o nr. (...) i kw o nr (...). W działach II obu tych ksiąg wieczystych ujawniony jest jako ich właściciel Miasto Stołeczne W..

/dowód: odpisy z kw nr (...), kw (...), kw nr (...)/

Stan faktyczny przedstawia się jako całkowicie bezsporny i został ustalony na podstawie przeprowadzonych dowodów, którymi są dowody z dokumentów o charakterze urzędowym jak i prywatnym. Dokumentami urzędowymi są odpisy ksiąg wieczystych, które urządzono i założono dla przedmiotowych nieruchomości oraz orzeczenia sądów. Każdy z tych dokumentów jest dowodem urzędowym skoro sporządzony został w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. W

ten sam urzędowy sposób przedstawia istotne dla sprawy fakty, a w szczególności fakt stwierdzający aktualny stan prawny objętych sporem nieruchomości.

Pozostałe dowody, którymi są również dokumenty mają wyłącznie walor prywatny i przede wszystkim dowodzą również istotnych faktów, które wiążą się z tym kto obecnie włada spornymi nieruchomościami. Strona pozwana nie podważyła w żaden sposób ważności każdego z tych dokumentów, wobec czego sąd w całości uznaje je za wiarygodne.

Sąd rozważył co następuje:

Przedstawiona podstawa faktyczna powództwa wskazuje, że strona powodowa Miasto Stołeczne W. domaga się wydania jej rzeczy w postaci sprecyzowanych w pozwie nieruchomości. Zatem żądanie jej oparte jest na przepisie art. 222 § 1 k.c. Przepis ten stanowi, że właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Wskazany przepis chroni prawo własności w formie przewidzianego roszczenia wydobywczego (rei vindication), które powstaje w sytuacji bezprawnego pozbawienia właściciela posiadania rzeczy poprzez wkroczenie w tę sferę uprawnień właściciela. Dodatkowo z przepisu art. 222 § 1 k.c. wynika, że treścią roszczenia windykacyjnego jest żądanie właściciela skierowane do osoby, która faktycznie włada jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana. Roszczenie windykacyjne jest wobec tego roszczeniem rzeczowym, jest skierowane wobec rzeczy oznaczonej indywidualnie i jest wymierzone w stosunku do osoby, która w danym momencie włada rzeczą bez podstawy prawnej. W dodatku jeszcze roszczenie to jest niezależne od przesłanek natury subiektywnej jak winy czy też dobrej wiary. Jest więc jak wskazano roszczeniem uzależnionym w sposób ścisły od własności i w tym sensie nie ma bytu samodzielnego. Ponadto wskazać należy, że podstawą rei vindicationis jest własność przysługująca w momencie wyrokowania - bez uprawnienia skutecznego względem właściciela - oraz wykonywanie także w tym momencie faktycznego władztwa nad windykowaną rzeczą przez osobę przeciwko której roszczenie zostało skierowane.

W tym rozumieniu do realizacji roszczenia windykacyjnego konieczne jest po pierwsze istnienie prawa własności po stronie osoby, która z nim występuje, oraz ustalenie faktu władania bez podstawy prawnej rzeczą windykowaną po stronie podmiotu, przeciwko któremu roszczenie jest skierowane. Ciężar wykazania tego stosownie do reguły art. 6 k.c. spoczywa na osobie która występuje z tym roszczeniem. Odnosząc te uwagi do przedmiotu sprawy stwierdzić należy, że strona powodowa w pełni sprostала temu obowiązkowi i wykazała, że jest właścicielem każdej z nieruchomości, która została objęta tym roszczeniem. Także wedle tej reguły dowodzenia strona powodowa wykazała okoliczność faktycznego władania tymi nieruchomościami przez pozwanego. Pozostaje kwestią faktu, że aktualne władanie przez pozwanego odbywa się względem rzeczy, które nie stanowią jego własności. Zwrócić tylko należy uwagę, że okoliczność ta mimo, że została tak oceniona na podstawie dowodów sprawy, przedstawia się co do zasady jako okoliczność bezsporna, gdyż została przyznana przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew. Władanie więc przez pozwanego każdą z objętych pozwem nieruchomości jest między innymi władaniem wykonywanym już po fakcie wygaśnięcia ustanowionego w stosunku do dwóch tylko nieruchomości prawa użytkowania wieczystego. Strona powodowa udowodniła swoje prawo własności do każdej z nieruchomości i w ten sposób posiada pełną legitymację czynną w tym sporze. Jak wskazano powodzenie roszczenia windykacyjnego uzależnione jest od wystąpienia jego przesłanek, wśród których pierwszą jest przysługujące powodowi prawo własności do windykowanej rzeczy i faktyczne władztwo nad nią przez pozwanego w momencie wyrokowania. Wskazać też trzeba, że skuteczność tego roszczenia jest jeszcze uzależniona od braku innej przesłanki jaką jest skuteczne względem właściciela prawo do władania windykowaną rzeczą. Wyróżnia się, że uprawnienia takie albo niweczą w ogóle roszczenie windykacyjne, lub czynią je bezskutecznym na stałe albo też tylko czasowo hamują skuteczność tego roszczenia. Stosownie do art. 222 § 1 k.c. właściciel tylko wtedy może żądać wydania rzeczy od osoby władającej nią faktycznie, gdy osobie tej nie przysługuje takie skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Między innymi dla przykładu podstawą tak rozumianego uprawnienia mogą być podmiotowe prawa rzeczowe, podmiotowe prawa obligacyjne, a także szczególne przepisy różnych dziedzin prawa np: prawa spadkowego, czy też prawa rodzinnego. Samoistny przykład takiego uprawnienia stanowi również ustanowione prawo użytkowania wieczystego. Z faktów sprawy wynika, że strona pozwana nie legitymuje się żadnym z tego rodzaju uprawnień, które niweczyłyby, względnie hamowały albo też czyniłyby bezskutecznym przedmiotowe roszczenie windykacyjne. Co do tego rozstrzygająca jest treść ksiąg

wieczystych obejmujących sporne nieruchomości, która nie zawiera odpowiedniej treści wpisów co do przysługujących pozwanemu (...) Klubowi Sportowemu (...) podmiotowych praw rzeczowych czy również podmiotowych praw obligacyjnych. W żadnym razie strona pozwana nie wykazała tych okoliczności, do czego obligował ją przepis art. 6 k.p.c. Poza tym również bezsporną okolicznością jest także to, że wygasła umowa użytkowania wieczystego w stosunku do dwóch spornych nieruchomości, co oznacza, że pozwany tym samym utracił legitymację użytkownika wieczystego, która zawierała uprawnienie do skutecznego względem właściciela władania rzeczą. Zaznaczenia jeszcze wymaga, że wszystkie te fakty o których mowa powyżej zachodzą na moment zamknięcia rozprawy, co jest istotne w kontekście wyrokowania o takim powództwie. Powód Miasto Stołeczne W. udowodniła, że jest aktualnym właścicielem wszystkich objętych pozwem nieruchomości i w związku z tym legitymacja materialna tego podmiotu jest bezdyskusyjna. W sprawie zachodzi też okoliczność aktualnego i faktycznego władania przedmiotowymi nieruchomościami przez pozwanego. W tym miejscu wskazać należy, że ten fakt stanowiący kolejną konieczną przesłankę powództwa windykacyjnego został bezpośrednio już przyznany w odpowiedzi na pozew tej strony. Poza tym okoliczność faktycznego władania wynika z dowodów, które stanowi szeroka gama korespondencji pochodzącej od pozwanego i kierowanej do powoda. Równocześnie z dowodów tych wynika, że władający faktycznie wszystkimi windykowanymi nieruchomościami jest jednocześnie ich posiadaczem, przy czym posiadanie to nie jest zgodne z prawem. Wobec tego strona powodowa wedle reguły art. 6 k.c. obaliła domniemanie wynikające z art. 341 k.c. W sprawie ustalono podstawy roszczenia windykacyjnego tj. istnienie prawa własności po stronie osoby, która wystąpiła z tym roszczeniem, oraz równocześnie ustalono fakt władania bez podstawy prawnej rzeczami windykowanymi po stronie podmiotu, przeciwko któremu przedmiotowe roszczenie jest skierowane. Powództwo więc w zakresie żądania wydania powodowi jego własnych nieruchomości jest uzasadnione w oparciu o przepis art. 222 § 1 k.c. Bezzasadne jest natomiast skierowane wobec pozwanego żądanie wydania szeroko wskazanej w pozwie dokumentacji odnoszącej się do infrastruktury i posadowionych na nieruchomościach obiektów. Żądanie to skierowane więc zostało w odniesieniu i wyłącznie w tym zakresie do rzeczy ruchomych i zostało sformułowane na tej samej podstawie prawnej czyli na podstawie art. 222 § 1 k.c. W tym także przypadku strona powodowa powinna na pierwszym miejscu wykazać, że wymienione rzeczy ruchome stanowią jej własność. Jednakże w stosunku do żadnej takiej rzeczy nie przedstawiła dowodu, że stanowią aktualnie jej własność. Tym samym w braku wykazania tej pierwszoplanowej przesłanki powództwo w tej części jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

Wyjaśnienia dodatkowo wymaga, że prawo sprawdzenia przez sąd na zarzut pozwanego wartości przedmiotu sporu pozostaje w zakresie dyskrecyjnego prawa do tego samego sądu. Sprawdzenie wartości przedmiotu postępowania mimo wniosku strony nie ma charakteru obligatoryjnego lecz ma wymiar fakultatywny i uzależnione jest od uznania sądu meriti. W tym przypadku było to nieuzasadnione. Wskazać należy, że wartość wszystkich objętych pozwem nieruchomości zapewne uzasadniała właściwość rzeczową sądu do rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Mając zatem to wszystko na uwadze o powództwie orzeczono na podstawie art. 222 § 1 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparto na regule art. 98 k.p.c